

Dániel könyve – Hatvannyolcadik rész

Ezékiel nyolcadik fejezetének prófétai üzenete feltárul: a vasárnaptörvény és az utolsó napok

Jeff Pippenger
2024-02-01

Ezékiel nyolcadik fejezete a Szentírás egyik legkönnyebben érthető prófétai fejezete. A fejezetnek jól meghatározható kiindulópontja van.

És lőn a hatodik esztendőben, a hatodik hónapban, a hónap ötödik napján, amikor házamban ültem, és Júda vénei előttem ültek, hogy ott reám szállott az Úr Isten keze. Ezékiel 8:1.

A látomás a tizenegyedik fejezetben határozott befejezést nyer.

Azután a lélek fölemelt engem, és Isten Lelke látomásban elvitt Káldeába, a foglyokhoz. És eltávozott tőlem a látomás, amelyet láttam. Akkor elmondtam a fogságban levőknek mindazokat, amelyeket az Úr megmutatott nekem. Ezékiel 11:24, 25.

A nyolcadik fejezet látomása a hatodik év hatodik hónapjának ötödik napján kezdődik, éppen egy nappal azelőtt, hogy a dátum a „666”-tal egybeesne, és a látomás valóban a vasárnaptörvényről szól, amely a fenevad bélyege, amelynek száma a „bűn emberének” száma, és egyúttal a hét közül való nyolcadik királyság száma is. Akik győzelmet aratnak a „666” szám felett, megkapják Isten pecsétjét, és a kilencedik fejezetben Isten pecsétje Isten utolsó napokban élő hűségesei számára helyeztetik.

És láttam egy másik jelet a mennyben, nagyot és csodálatosat: hét angyalt, akiknél a hét utolsó csapás volt; mert azokban teljesedik be az Isten haragja. És láttam mintegy tűzzel elegyített üvegtengert; és azokat, akik győzelmet arattak a fenevadon, annak képmásán, bélyegén és nevének számán, amint az üvegtengeren állnak, kezükben az Isten hárfáival. És éneklük Mózesnek, az Isten szolgájának énekét, és a Bárány énekét, ezt mondva: Nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr Isten; igazságosak és igazak a te utaid, szentek Királya. Jelenések 15:1–3.

Közvetlenül a kegyelmi idő lezárulása előtt (mert a Jelenések következő fejezetében a hét utolsó csapással bíró hét angyal ki fogja tölteni Isten haragját) Isten utolsó napi népe azonosíttatik. Négy dolog felett győzelmet arattak. A győzelemnek fordított szó jelentése: meghódítani, legyőzni. A hűségesei legyőzték a fenevadat, a fenevad képét, a fenevad bélyegét és nevének számát. A győzelem magában foglalja azt a tényt is, hogy értik, mit jelképez a négy szimbólum. Az embereknek csupán igen csekély százaléka tudja, hogy valójában mit képvisel ez a négy prófétai jelkép.

A világ egykor tudta, hogy a pápaság a tizenhetedik fejezetben szereplő babiloni parázna, de amint azt Isten Igéje azonosította, az Egyesült Államok történelme folyamán feledésbe merült a Tírusz paráznájának megértése, aki paráználkodik a föld királyaival. Győzelmet aratni a fenevad felett azt

jelenti, hogy helyesen hasogatjuk az igazság igéjét annak megállapításában, hogy a bibliai prófécia fenevada a pápaság. A közvetlenül következő fejezetben a sárkány, a fenevad és a hamis próféta vezeti a világot Armageddonba, és Isten utolsó napokban élő hűségeseinek tudniuk kell, kik ez a három hatalom.

A hatodik angyal is kiöntötte az ő poharát a nagy Eufrátesz folyóra; és annak vize kiszáradt, hogy a napkelet felől való királyok útja elkészíttessék. És láttam, hogy a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lélek jön ki, a békákhoz hasonlóak. Mert ördögi lelkek azok, akik jeleket tesznek, és elmennek a föld királyaihoz és az egész világ királyaihoz, hogy egybegyűjtsék őket a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára. Ímé, eljövök, mint a tolvaj. Boldog, aki vigyáz, és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelenül ne járjon, és meg ne lássák az ő rútságát. És egybegyűjté őket a helyre, amelyet zsidóul Armageddonnak neveznek. Jelenések 16:12–16.

A fenevad feletti győzelem annak a győzelme, hogy helyesen értjük meg, ki a fenevad. Az imént idézett szakasz áldást mond azokra, akik virrasztanak és megőrzik ruháikat, jöllehet a hatodik csapás idejére a kegyelmi idő minden ember számára teljesen lezárult. Amikor Mihály felkel, az emberi kegyelmi idő véget ér, és akkor töltetnek ki az utolsó hét csapás. A kegyelmi idő lezárulta után semmiképpen sincs mód a ruhák megváltoztatására, mégis figyelmeztetés kapcsolódik a hatodik csapáshoz. Ez a figyelmeztetés arra vonatkozik, hogy még a kegyelmi idő lezárulta előtt helyesen kell értenünk, ki a fenevad, és ha nem rendelkezél ezzel a megértéssel, Krisztus igazságának ruháját még a kegyelmi idő lezárulta előtt elveszíted.

„Azok, akik összezavarodnak az ige megértésében, akik elmulasztják felismerni az antikrisztus jelentését, bizonyosan az antikrisztus oldalára állnak. Most nincs időnk arra, hogy a világgal asszimilálódjunk. Dániel áll az ő sorsrészében és az ő helyén. Dánielnek és Jánosnak a próféciáit meg kell érteni. Ezek értelmezik egymást. Olyan igazságokat adnak a világnak, amelyeket mindenkinek meg kellene értenie. Ezeknek a próféciáknak tanúbizonyságul kell szolgálniuk a világban. E végső napokban való beteljesedésük által önmagukat fogják megmagyarázni.” Kress Collection, 105.

Ha valaki nem érti meg, hogy az antikrisztus a pápaság, végül a pápaság oldalán fog állni, vagy amint János írta, mezítelenül fog járni, és nyilvánvalóvá lesz szégyene. Győzelmet aratni a fenevad felett azt jelenti, hogy megértjük: a fenevad a pápai hatalom, és mindaz, ami a pápai hatalomról kijelentetett. Akik győzelmet aratnak, és megértik, hogy a pápaság a bűn embere, azoknak azt is meg kell érteniük, hogy a pápaság képmása az egyház és az állam összekapcsolásának elvét jelképezi, mégpedig úgy, hogy a kapcsolatban az egyház gyakorolja az irányítást.

Dániel könyvében a fenevad szerkezete, amely az egyház és az állam egyesülése, a pusztító vétek gyanánt van ábrázolva. A vétek bűn, és az a bűn, amely a pápai fenevadat létrehozta, az, amikor a királyok hatalmukat a pápai hatalomnak adják át. Ezzel lelki paráznságot követnek el, ami Dániel pusztító vétke, és Jánosnál a fenevad képmása.

Győzelmet aratni a pápai képmás felett azt jelenti, hogy Isten Igéje által megértjük: az Egyesült Államok először létrehozta ezt a kapcsolatot, a hamarosan eljövendő vasárnaptörvénnyel

megerősíti azt, majd az egész világot arra kényszeríti, hogy ugyanezt a kapcsolatot elfogadja.

Az egyház és az állam azon kapcsolatát, amelyet az Egyesült Államok fog rákényszeríteni a földre, az alkotja, hogy az egyvilágkormányzat (az Egyesült Nemzetek Szervezete) szövetségre lép a pápasággal mint az intézkedésekben irányító hatalommal. Győzelmet aratni a fenevad képe fölött azt jelenti, hogy Isten prófétai Igéje alapján megértjük: a fenevad képe éppen ezeket a dolgokat jelképezi.

A fenevad és a fenevad képmása felett aratott győzelem magában foglalja a fenevad (a pápaság) hatalmi jegyének megértését is.

A fenevad bélyege a vasárnapnak mint Isten szombatjának kikényszerített megtartása. Ahhoz, hogy valaki győzelmet arasson a bélyeg fölött, meg kell értenie, hogy a vasárnapimádat a nap imádása, és hogy ez nem kevesebb, mint pogány Baál-imádat. A győzelem magában foglalja azt az igazságot is, hogy senki sem veszi fel a fenevad bélyegét addig, amíg azt rá nem kényszerítik az emberekre.

„A korábbi nemzedékek keresztényei azonban megtartották a vasárnapot, abban a feltevésben, hogy ezzel a bibliai szombatot tartják meg; és ma is minden egyházban vannak igaz keresztények — a római katolikus közösséget sem kivéve —, akik őszintén hiszik, hogy a vasárnap isteni rendelésű szombat. Isten elfogadja szándékuk őszinteségét és a hozzá való feddhetetlenségüket. Ám amikor a vasárnap megtartását törvény útján fogják kikényszeríteni, és a világ világos felvilágosítást kap az igaz szombat iránti kötelezettségről, akkor bárki, aki áthágja Isten parancsát, hogy engedelmeskedjék egy olyan előírásnak, amelynek nincs magasabb tekintélye, mint Rómáé, ezzel a pápaságot fogja Isten fölé helyezni. Tiszteletet ad Rómának és annak a hatalomnak, amely a Róma által elrendelt intézményt kényszeríti ki. Imádja a fenevadat és annak képmását. Amikor tehát az emberek elvetik azt az intézményt, amelyről Isten kijelentette, hogy az az Ő tekintélyének jele, és ehelyett azt tisztelik meg, amelyet Róma az ő felsőbbbsége jeléül választott, ezzel elfogadják a Róma iránti hűség jelét — „a fenevad bélyegét”. És csak akkor fogják azok, akik továbbra is a törvényszegésben maradnak, megkapni „a fenevad bélyegét”, amikor a kérdés ily módon világosan a nép elé kerül, és választás elé állítatnak Isten parancsolatai és emberek parancsolatai között.” The Great Controversy, 449.

Akik győzelmet aratnak a fenevad, a fenevad képmása és a fenevad bélyege felett, azoknak az ő nevének száma felett is győzelmet kell aratniuk. A történelemnek abban az időszakában, amikor Tírusz paráznája nem merült feledésbe, a protestáns világ tudta, hogy a pápaság az antikrisztus. Tudták, hogy Pál a pápaságot azonosította mint „a törvénytíprót”, „a bűn emberét”, „a gonoszság titkát” és „a veszedelem fiát; aki ellene szegül és fölébe emeli magát mindannak, amit Istennek vagy istentisztelet tárgyának neveznek; úgannyira, hogy mint Isten ül be az Isten templomába, azt mutogatván magáról, hogy ő Isten.” Most azonban Tírusz nagy paráznája feledésbe merült.

A múlt korokban az izopszéfia, vagy gemátria különféle alkalmazásai léteztek, amelyek azt szemléltették, hogy a „666” szám jelképesen a pápaságot képviseli. Ennek klasszikus példája, hogy

a pápa süvegén a Vicarius Filii Dei szavak vannak felírva. A Vicarius Filii Dei, amelynek jelentése: „Isten Fiának helytartója”, ennél fogva arra az igényére utal, hogy Isten templomában ül, azt állítva, hogy ő Isten. A Vicarius Filii Dei latin betűinek számértéke hatszázhatvanhatnak felel meg.

A fenevadat, amely a pápai hatalom, azonosítja az ő száma, és az ő száma „666”, de a bűn embere 1798-ban halálos sebet kapott, és feledésbe merült. Az utolsó napokban a halálos sebnek meg kell gyógyulnia, és a halálos seb gyógyulása azt azonosítja, hogy az Egyesült Államok először a saját nemzetében alkot képet a fenevadnak, majd arra kényszeríti a világot, hogy ugyanezt tegye.

A világ fenevad-képe egyszerre kétágú és háromágú. Prófétaik értelemben kétágú, mert egyház és állam összekapcsolódásából áll; ugyanakkor háromágú, mivel a sárkányból, a fenevadból és a hamis prófétából tevődik össze. Amikor létrejön azon hatalmak hármasszövetsége, amelyek magát a világot Armageddonba vezetik majd, ők lesznek a fenevad, vagyis a nyolcadik királyság, amely a hét közül való; és egyúttal a hatodik királyság hármasszövetsége is lesz. A fenevad nevének száma az utolsó napokban ismét „666”, mert három olyan királyságot jelképez, amelyek mindegyike a hatodik királyság része.

Győzelmet aratni a fenevad, annak képmása, annak bélyege és nevének száma fölött annyit jelent, mint megérteni azt a talányt, hogy „a nyolcadik a hét közül való”, ami Dániel második fejezetének titka, amelynek megértéséért Dániel imádkozott. Ez Jézus Krisztus kinyilatkoztatásának olyan eleme, amely közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt pecsételődik fel, mert amint János mondta: „az idő közel van.” Ezért azok, akik ezt a győzelmet elnyerik, úgy vannak ábrázolva, mint akik azokkal az angyalokkal vannak, akik kitöltik a csapásokat, mert közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt nyerik el a győzelmet, vagyis a szükséges próféta megértést.

Akik megértik, hogy Jézus Krisztus kinyilatkoztatása közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt feltárul, és hogy a „666” szám e látomás egyik eleme, nem fogják figyelmen kívül hagyni, hogy Ezékiel nyolcadik fejezetének látomása az ötödik napon (amely a hatodik nap előtti nap), a hatodik hónapban, a hatodik évben kezdődik. A nyolcadik fejezet végére huszonöt férfi borul le a nap előtt, a kilencedik fejezet pedig azonosítja azokat, akik megkapják Isten pecsétjét.

A látomás összefüggése a fenevad bélyege és Isten pecsétje, és a látomás közvetlenül a kegyelmi időnek a vasárnaptörvénynél bekövetkező lezárulása előtt tárul fel, amint azt a „666” szám előképezi. Ám a kegyelmi időnek az a lezárulása, amely azonosításra kerül mint az Egyesült Államokban a vasárnaptörvénynél bekövetkező esemény, nem az emberiség kegyelmi idejének lezárulása, hanem kizárólag a Hetednap Adventisták kegyelmi idejének lezárulása.

A látomás úgy van ábrázolva, mint amely Jeruzsálemben történik, amely a Hetednap Adventista Egyház jelképe. Az Egyesült Államokban kihirdetett vasárnapi törvény idején a hetednap adventisták az egyetlen csoport, amelyet ott és akkor számon kérnek a szombat világosságáért.

„Ha az igazság világossága eljutott hozzád, feltárva előtted a negyedik parancsot szombatját, és megmutatva, hogy Isten Igéjében semmilyen alapja nincs a vasárnap megtartásának, te mégis ragaszkodsz a hamis szombathoz, megtagadva annak a szombatnak a megszentelését,

amelyet Isten «az én szent napomnak» nevez, akkor felveszed a fenevad bélyegét. Mikor történik ez? — Amikor engedelmességsz annak a rendeletnek, amely megparancsolja neked, hogy vasárnap szüneteltesd munkádat és Istent imádd, jóllehet tudod, hogy a Bibliában egyetlen szó sincs, amely azt mutatná, hogy a vasárnap más volna, mint közönséges munkanap; beleegyezel a fenevad bélyegének felvételébe, és elutasítod Isten pecsétjét. Ha ezt a bélyegyet homlokunkra vagy kezünkre vesszük, az engedetlenek ellen kimondott ítéleteknek ránk kell szállniuk. Az élő Isten pecsétje azonban azokra helyeztetik, akik lelkiismeretesen megtartják az Úr szombatját.” Review and Herald, 1911. április 27.

Ezékiel nyolcadik fejezetétől a tizenegyedik fejezetig terjedő látomás feltárja azt a történelmi folyamatot, amely Jeruzsálem kegyelmi idejének lezárulásához vezet. Úgy van bemutatva, mint ami közvetlenül a „666” szám elérézése előtti napon történik, és a nyolcadik fejezet Jeruzsálemben belül fokozódó lázadást mutat be, amely abban tetőzik, hogy a vezető férfiak meghajolnak a nap előtt, és ezáltal felveszik a fenevad bélyegét.

A kilencedik fejezet egy angyalt ábrázol, amint átvonul Jeruzsálemben (ezáltal egy előrehaladó folyamatot jelezve), és pecsétet helyez az egyik csoportra még a pusztító angyalok előtt, akik ezután megölnék mindenkit, akin nincs ott a pecsét. Mindkét fejezet egy olyan fokozatos történelmet ábrázol, amely a vasárnapi törvényhez vezet, ahol az egyik csoport meghajol a nap előtt, a másik pedig megkapja Isten pecsétjét. A gonoszok ezután eltávolíttatnak Jeruzsálemből, mert a vasárnapi törvény választja el egymástól a gonoszokat és a bölcseket.

Az Ezékiel könyvének kilencedik fejezetében ábrázolt elpecsételés ugyanaz az elpecsételés, amely a Jelenések könyvének hetedik fejezetében van ábrázolva.

„Ha ilyen jelenetek következnek, ilyen rettenetes ítéletek a bűnös világra, hol lesz Isten népének menedéke? Miként oltalmaztatnak meg, míg elvonul a harag? János a természet erőit—földrengést, vihart és politikai viszályt—úgy látja, mint amelyeket négy angyal tart féken. Ezek a szelek ellenőrzés alatt vannak, amíg Isten ki nem mondja a szót, hogy elbocsássák őket. Ebben rejlik Isten egyházának biztonsága. Isten angyalai teljesítik parancsát, visszatartva a föld szeleit, hogy a szelek ne fújjanak sem a földre, sem a tengerre, sem egyetlen fára sem, amíg Isten szolgálói pecsétet nem kapnak homlokukra. A hatalmas angyal keletről (vagy napkeletről) feljönni látszik. Ennek a leghatalmasabb angyalnak kezében van az élő Isten pecsétje, vagy Annak pecsétje, aki egyedül adhat életet, aki a homlokokra felírhatja a jegyet vagy a feliratot, akiknek halhatatlanság, örök élet adatik. Ennek a legfőbb angyalnak a hangja rendelkezett azzal a hatalommal, hogy megparancsolja a négy angyalnak: tartsák féken a négy szelet mindaddig, amíg ez a munka be nem teljesedik, és amíg ő meg nem adja a jelt, hogy szabadon bocsássák azokat.

„Akik legyőzik a világot, a testet és az ördögöt, azok lesznek a kegyben részesülők, akik megkapják az élő Isten pecsétjét. Akiknek keze nem tiszta, akiknek szíve nem tiszta, nem fogják megkapni az élő Isten pecsétjét. Akik bűnt terveznek és azt véghez is viszik, azok mellett elhaladnak. Csak azok fognak elismertetni és Isten oltalmára méltóként megjelöltetni, akik Isten előtti lelkületükben azok helyét töltik be, akik bűnbánatot tartanak és megvallják bűneiket a nagy előképes engesztelési napon. Azok nevei, akik állhatatosan várják, lesik és

figyelik Megváltójuk megjelenését—buzgóbban és sóvárgóbban, mint ahogyan mások a reggelt várják—az elpecsételtek közé fognak számláltatni. Azoknak, akikre az igazság világossága teljes fényével ragyog rá, s akiknek megvallott hitükkel összhangban álló cselekedeteiknek kellene lenniük, de akiket a bűn elcsábít, akik bálványokat állítanak szívükben, megrontják lelküket Isten előtt, és beszennyezik azokat, akik velük egyesülnek a bűnben, neve kitöröltetik az élet könyvéből, és éjféli sötétségben hagyatnak, mivel lámpásaik mellett nincs olaj az edényeikben. „Nektek pedig, akik félitek az én nevemet, felragyog az igazság Napja, és gyógyulás lesz az Ő szárnyai alatt.””

„Isten szolgálóinak ez a megpecsételése ugyanaz, amely Ezékielnek látomásban megmutatott. János is tanúja volt e legmegrendítőbb kinyilatkoztatásnak. Láta a tengert és a zúgó habokat, és hogy az emberek szíve meghanyatlik a félelemtől. Láta a föld megrendülését, és hogy a hegyek a tenger közepébe vettetnek (ami szó szerint történik), vizei zúgtak és háborogtak, és a hegyek megrendültek duzzadásától. Megmutattak neki csapásokat, dögvészt, éhínséget és halált, amint rettenetes küldetésüket teljesítik.” Testimonies to Ministers, 445.

A Jelenések könyve hetedik fejezetében szereplő száznegyvennégyezer elpecsételését Ezékiel kilencedik fejezete is ábrázolja, és a pecsételő angyal a leghatalmasabb angyal, aki napkeletről száll fel. Azok, akik elvesznek, akiknek neve kitöröltetik az élet könyvéből, úgy vannak ábrázolva, mint akiknek „nincs olaj az edényeikben az ő lámpásaikkal együtt”. Az Ezékiel nyolcadik–tizenegyedik fejezetében bemutatott két osztály a Máté huszonöt bölcs és balga szüzei, és ezért adventisták.

„Máté 25 tíz szűzről szóló példázata szintén a adventista nép tapasztalatát szemlélteti.” A nagy küzdelem, 393.

White testvér egyértelműen azonosítja Ezékiel látomásának Jeruzsálemét az adventizmussal:

„Isten igaz népe, akik szívükön viselik az Úr művének és a lelkek üdvösségének lelkületét, a bűnt mindig annak valóságos, bűnös természetében fogják szemlélni. Mindenkor a hűséges és egyenes bánásmód oldalán állnak majd azokkal a bűnökkel szemben, amelyek oly könnyen körülveszik Isten népét. Különösen az egyházért folyó záró munkában, a száznegyvennégyezer megpecsételésének idején, akik feddhetetlenül állnak majd meg Isten trónja előtt, fogják a legmélyebben átérezni Isten hitvalló népének vétkeit. Ezt erőteljesen szemlélteti a próféta ábrázolása az utolsó munkáról, a férfiak alakjában, akiknek mindegyikének öldöklő fegyver volt a kezében. Egy férfi közöttük gyorsba volt öltözve, és író szerszám volt az oldalán. „És monda néki az Úr: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és tégy jegyet azoknak a férfiaknak a homlokára, akik sóhajtanak és kiáltanak mindazokért az utálatosságokért, amelyeket annak közepette cselekszenek.” Bizonyságtételek, 3. kötet, 266.

Ezékiel könyve nyolcadik–tizenegyedik fejezetének látomása közvetlenül az adventizmus történetét tárgyalja, egészen a vasárnaptvörvényig és annak idején. Azonosítja az imádók két osztályát, akik Jeruzsálemben belül vannak (adventizmus), és prófétaileg összekapcsolódik Jézus Krisztus kijelentésével, amely közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt tárul fel, mert első utalásai a „666” számot állítják elének prófétái szimbolikában. Ezzel azonosítja annak a négy dolognak az egyikét, amelyek felett a bölcseknek győzelmet kell aratniuk az utolsó napokban, és ez

a négy dolog része annak a világosságnak, hogy a nyolcadik „a hét közül való”. A Jelenések könyve tizenötödik fejezete azt is azonosítja, hogy akik győzelmet aratnak a pápaság négy jelképes vonatkozása felett, Mózes és a Bárány énekét éneklük.

Ama napon Ézsaiás a huszonhetedik fejezetben azt mondja, hogy az utolsó napok igazai a szőlőskert énekét fogják énekelni; ez az az ének, amelyet a Bárány énekelt, amikor az emberek között járt, s amely azonosít egy kiválasztott népet, amely mellett elhaladnak, miközben egy új kiválasztott nép kiválasztása történik. Ezt az énekét az utolsó napok „bölcsei” éneklük Ezékiel kilencedik fejezetének és a Jelenések könyve hetedik fejezetének megpecsételése idején. Ezékiel nyolcadiktól tizenegyedik fejezetig terjedő látomása ugyanezen ének részét képezi.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Isten igaz népe, akik szívükön viselik az Úr művének lelkületét és a lelkek üdvösségét, a bűnt mindenkor annak valóságos, bűnös természetében fogják szemlélni. Mindig a hűséges és egyenes fellépés oldalán állnak azokkal a bűnökkel szemben, amelyek oly könnyen behálózják Isten népét. Különösen az egyházért végzett záró munkában, a száznegyvennégyezer megpecsételése idején, akik Isten trónja előtt feddhetetlenül fognak megállni, fogják a legmélyebben átérezni Isten magát népének vallóinak vétkeit. Ezt erőteljesen tárja elé a próféta szemléltetése az utolsó munkáról, a férfiak alakjában ábrázolva, akiknek egyenként öldöklő fegyver volt a kezében. Egy ember közöttük gyorsan volt öltözve, és írnoki tintatartó volt az oldalán. „És monda néki az Úr: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és tégy jegyet azoknak a férfiaknak homlokára, akik sóhajtanak és jajgatnak mindazokért az utálatosságokért, amelyeket annak közepette cselekszenek.”

„Kik azok, akik e jelen időben megállnak Isten tanácsában? Azok-e, akik gyakorlatilag mentegetik a gonoszságokat Isten magukat annak valló népe között, és szívükben zúgolódnak — ha ugyan nem nyíltan — azok ellen, akik megfeddnék a bűnt? Azok-e, akik velük szemben foglalnak állást, és együttéreznek azokkal, akik gonoszságot cselekszenek? Semmiképpen! Hacsak meg nem térnek, és fel nem hagynak a Sátán munkájával abban, hogy elnyomják azokat, akik a mű terhét hordozzák, és hogy támogassák Sion bűnöseit, soha nem kapják meg Isten pecsételő jóváhagyásának jelét. El fognak veszni a gonoszok általános pusztulásában, amelyet az öldöklő fegyvereket viselő öt férfi munkája jelképez. Jól jegyezzük meg ezt a pontot: Azok, akik megkapják az igazság tiszta jegyét, amelyet a Szentlélek hatalma munkál ki bennük, s amelyet a gyorsan öltözött férfi által felhelyezett jelképez, azok, „akik sóhajtanak és kiáltanak mindazokért az utálatosságokért, amelyeket a gyülekezetben cselekszenek.” A tisztaság iránti szeretetük, valamint Isten tisztelete és dicsősége oly mértékű, és oly világosan látják a bűn mérhetetlen bűnösségét, hogy úgy vannak ábrázolva, mint akik gyötrelemben vannak, sőt sóhajtoznak és kiáltanak. Olvassátok el Ezékiel kilencedik fejezetét.”

„Mindazok általános lemeszárlását azonban, akik ily módon nem látják a bűn és az igazság közötti éles ellentétet, és nem érznek úgy, mint azok, akik Isten tanácsában állnak és megkapják a jegyet, az öt, öldöklő fegyverekkel ellátott férfinak adott parancs írja le: „Menjetez utána a városon át, és vágjatok: szemetek ne kíméljen, és ne legyen bennetek szájalom: öldököljetez meg vénet és ifjat, hajadont, kisgyermeket és asszonyokat; de ne

közeledjete egyetlen emberhez sem, akin a jegy van; és az én szenthelyemen kezdjétek.”
Testimonies, 3. kötet, 266, 267.